

Cauza C-34/09

Gerardo Ruiz Zambrano

împotriva

Office national de l'emploi (ONEm)

(cerere de pronunțare a unei hotărâri
preliminare formulată de tribunal du travail de Bruxelles)

„Cetățenia Uniunii — Articolul 20 TFUE — Acordarea, în temeiul dreptului Uniunii, a dreptului de ședere unui copil minor pe teritoriul statului membru a cărui cetățenie o are acest copil, independent de exercitarea prealabilă de către acesta a dreptului său de liberă circulație pe teritoriul statelor membre — Acordarea, în aceleași circumstanțe, a unui drept de ședere derivat în beneficiul ascendentului, resortisant al unui stat terț, care asigură întreținerea copilului minor — Consecințele dreptului de ședere al copilului minor asupra cerințelor care trebuie îndeplinite de ascendentul acestui minor, resortisant al unui stat terț, din perspectiva dreptului muncii”

Concluziile avocatului general E. Sharpston prezentate la 30 septembrie 2010	I - 1179
Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 martie 2011	I - 1232

Sumarul hotărârii

Cetățenia Uniunii Europene — Dispoziții ale Tratatului FUE — Domeniu de aplicare personal — Minor resortisant al unui stat membru care nu și-a exercitat niciodată dreptul la libera circulație — Includere (art. 20 TFUE)

Articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru, pe de o parte, să refuze unui resortisant al unui stat terț, care asigură întreținerea copiilor săi de vârstă mică, cetățeni ai Uniunii, șederea în statul membru de reședință al acestora din urmă și ai cărui cetățeni sunt și, pe de altă parte, să refuze respectivului resortisant al unui stat terț acordarea unui permis de muncă, în măsura în care astfel de decizii i-ar priva pe acei copii de beneficiul efectiv al esenței drepturilor corespunzătoare statutului de cetățean al Uniunii.

ar avea drept consecință faptul că respectivii copii, cetățeni ai Uniunii, ar fi obligați să părăsească teritoriul Uniunii pentru a-și însoți părinții. În același mod, dacă nu s-ar acorda un permis de muncă unei astfel de persoane, aceasta ar risca să nu dispună de resursele necesare pentru a face față propriilor sale nevoi și celor ale familiei sale, ceea ce ar avea de asemenea drept consecință obligarea copiilor săi, cetățeni ai Uniunii, să părăsească teritoriul acesteia. În asemenea condiții, respectivii cetățeni ai Uniunii ar fi, în fapt, în imposibilitatea de a exercita esența drepturilor conferite de statutul lor de cetățean al Uniunii.

Astfel, statutul de cetățean al Uniunii are vocația de a fi statutul fundamental al resortisanților statelor membre. Or, un astfel de refuz de acordare a dreptului de ședere

(a se vedea punctele 41, 44 și 45 și dispozitivul)